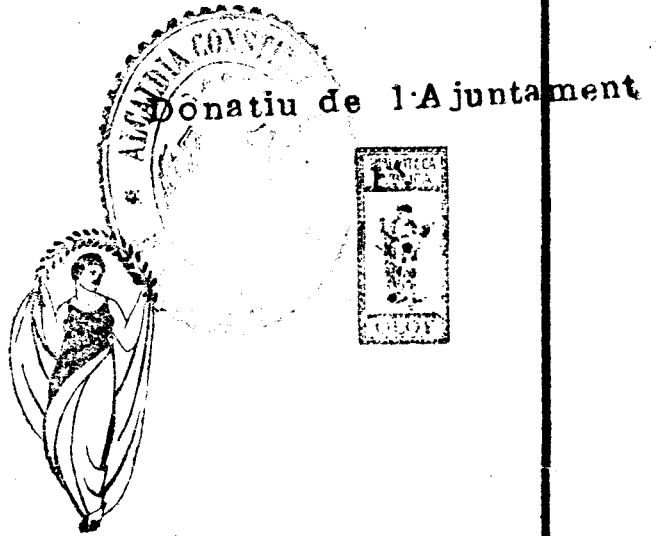

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II

NÚM. XXV

OLOT, 24 FEBRER DE 1916

J. M. M. M.

Per subscripció i anuncis, i tota correspondència en general, adreçar-se al
Gerent de VIDA OLOTINA: «Lliga Regionalista», OLOT

CONDICIONS

Suscripció. 1 pesseta trimestre.
Número solt 10 cèntims.

ANUNCIS { Una plana. 5 pessetes
Meitat de plana. 3 »
Quart de plana 2 »
Octau de plana 1'50 »

DESCOMPTES

Per 6 insercions, el 10 %; per 12, el 25 % i per 24, el 50 %

ESQUELES MORTUORIES { Una plana. 6 pessetes
Meitat de plana 4 »

Pagos a la bestreta

OBRES DE DONYA MARIA MONTESSORI

: : : Método de la Pedagogia Científica : : :
aplicado a la Educación de la Infancia

1 volum, tela, Ptes. 7'50
» rústica, » 6'00

== Manual Práctico del Método Montessori ==

1 volum, tela, Ptes. 4

Els millors llibres d'orientació pedagògica.
Els millors llibres d'educació moderna.

Les comandes a la

CASA EDITORIAL ARALUCE
CORTS CATALANES, 392.--BARCELONA

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II NÚM. XXV

OLOT, 24 FEBRER DE 1916

LES FUTURES CORTS

A la pregunta que la revista ESPAÑA va dirigir als principals polítics espanyols, sense distinció de partits, sobre la labor que estàn cridades a realitzar les pròximes Corts, i quals son segons llur parer, les qüestions mes urgents que han de tractar-se en elles, contestà el diputat regionalista Sr. Cambó amb les paraules que traduí a continuació:

Ha escrit mil vegades D. Eugeni d'Ors que les lleis no son sols normes, sinó que també son armes. Doncs be; jo crec que la labor preferent de les futures Corts deuría anar encaminada a dotar a Espanya de les lleis, armes necessaries per a poguer participar, amb alguna esperança de no ésser vençuda, en la lluita formidable que en els terrenys econòmic i cultural entaularàn les nacions quan acabi la lluita de les armes.

Lleis que estimulin totes les iniciatives culturals, i que permetin al Govern provocar-les aont no apareguin, donant preferencia a la cultura tècnica, per ser la de major eficacia immediata, i aquella en la qual es major el nostre endarreriment. Lleis que estimulin el desenrotllo de les industries, fomentant la creació de les que no existeixin i se considerin indispensables, i per a assegurar el desenrotllo i expansió de les que existeixin per a poguer invadir el mercat mundial, dotant als seus productes dels mitjans necessaris per a ésser exportables. Lleis per a donar als grans municipis—base i estímul de la grandesa d'un país—l'organització adequada a la complexitat de la vida ciutadana que han de presidir i canalitzar, acabant d'una vegada amb aquest sistema del Ajun-

tament—convicció absolutament inadequada per a governar—, i en el qual es perden les energies per a vencer resistències i s'amporen els abusos dintre de una efectiva irresponsabilitat legal i social.

Peró, per a emprendre amb eficàcia una obra llesgislativa i sistemàtica, seria precís que el Parlament, abans d'intentar les reformes mes urgents, comencés per a reformar-se ell mateix. Avui, el parlament espanyol, sols legisla quan no del·libera, car basta que un projecte sia estudiat i discutit per a que no sigui aprovat. Si acceptem el sistema, que es practica a tot arreu, de que la deliberació eficaç tingui lloc en les comissions constituïdes com a organisme d'acció parlamentaria i no com a tràmit inútil al servei del poder executiu, el nostre Parlament continuarà essent un instrument estèril per a tota obra eficaç, i consumirà ses energies en la frondosa i vana vérbola dels debats solemnes, dels quals no pot sortir mai una conclusió útil per a resoldre un problema concret.

FRANCESC CAMBÓ

TESTIMONI

EN L'ANADA AL CEL DEL DR. TORRAS Y BAGES, BISBE DE VICH.

Aquesta caixa morada que han descendit a una excavació, a un recó estimat de la Seu de Vich, i que hom no veurà mai més, enclou el còs d'un Varó que té el mèrit principal d'haver fet una obra apostòlica de quietut d'esperit.

Ha estat un sembrador de repòs, en l'agitació de les noves sangs enceses, del Renaixement català. Abans d'ell no es pot parlar de vida serena a Catalunya. De segur que pot dir-se que el seu pas senyala l'època de la maduresa: ha vingut a encarrilar passions que són passions d'homes fets i no d'infants.

Som ara homes fets i vivents, els catalans. I amen els homes donar-se a la inquietut, que és el frenesí de l'ànima, àvida d'apropiar-se tot lo del món, i impacienta pels obstacles. La inquietut és cosa divina, però la quietut ho és encara més, perquè es la certitut de la possessió.

Nostres curiositats i engunies les cuidem i avivem com un distintiu d'aspiració a lo perfecte. I amem afuar-nos les espines, i lliurar-nos a la voluptat de la impacientia. Tot ho volem nostre i tot ho volem resolt

desseguida. La passió de la inquietut és la més forta i més terrible, perquè s'endú l'home qui sab aón l'orgull dels heresiàrques, la ubriaguesa dels revolucionaris.

La vèu amb l'exemple pràctic, del doctor Torras i Bages, Bisbe de Vich, té la significació d'haver-nos ensenyat a superar el valor d'inquietut d'esperit, que nosaltres ens pensàvem gairebé que era insuperable.

Ens roseguen el cor neguits i aspiracions socials, filosòfics, estètics. Ens la sentíem tan sublim aquesta set, que hauríem arribat a adorar-la en ella mateixa. Però vetaquí que la paraula grave del Seny, emesa sota dugues celles poderoses i rectes, ens recorda que no hem d'adorar el desig en lloc de lo desitjat, ni abandonar, fruïnt la formosa imperfecció, la esperança de lo perfecte.

Vé el Mestre, i d'aquelles inquietuts nostres n'ha confirmat el fonament. Si; les frisances aquelles, aquelles turbacions misterioses que'ns llencen a les bregues de l'art, dels moviments socials, de la lluita econòmica, de les recerques filosòfiques, dels afers d'educació, son de sobrenatural llevar. I com que veiem que aquesta febre ens be de naturalesa, hem de reconèixer els glòbuls sobrenaturals que'ns fan la sang calenta i vermella.

Quan les nostres inquietuts han descobert lo sobrenatural, llavors tot s'organitza. Quan ens adonem de que lo més natural en nosaltres és lo etern, el nostre amor a la natura ens du a amar la eternitat.

Davant la omnipotència, tota febre calla, i es torna simple activitat derivada. El fi del procés és devenir col-laboradors de l'eternitat, per a nosaltres i per als demés.

Aquesta inducció que tants treballadors de Catalunya hem experimentat, la devem a la influència maravellosa de l'escola del doctor Torras i Bages, i d'alguns preclars deixebles, partíceps del séu providencial esperit.

El gran valor de la vidència és aquest que hem dit, l'organitzar els esperits: tot s'hi fon, en l'eternitat: vida i inquietuts. Així la vida i les obres són una sola cosa indivisible. Indivisible com la vida temporal i la vida eterna.

Aquestes potser semblin paraules fosques. Totes les paraules són fosques sense la fe en l'esperit que les suscita. La identitat de vida temporal i vida eterna, la quietut de la vidència subirana damunt tot neguit, lo indivisible de vida i obres, el col-laborar actiu amb l'eternitat, tot aixó triomfa en la vida i mort del doctor Torras i Bages. Aquesta vida i

aquesta mort són fórmules vivents que la Providencia ha enviat a Catalunya com obsequi espiritual i instrument de perfecció.

Era ja una adquisició nostra la fórmula de no tenir una cosa res de particular. La mort del doctor Torras i Bages, en ella mateixa no ha tingut res de particular.

Un dels seus deixebles que hi era present ha dit que semblava que s'anava morint segons ritual. L'esperit d'ell es contemplava la mort del propi cos, i funcionà en sa missió de Bisbe fins al darrer alè. Tothom convé en que és estat la menor quantitat de mort possible. El compliment d'aquell elogi d'en Maragall, inèdit encara: «L'elogi de la mort és que no hi ha tal mort».

Doncs bé, d'avui endavant ¿qui no la voldrà per ell, la fi aquesta? I qui gosarà rebutjar ara l'ensenyament d'una vida que no ha estat més que la preparació lògica d'aquella mort?

Qui no voldrà escoltar la lliçó, més que lliçó, l'imperatiu d'aquella vida, la sublim quietut de la qual fructificava en tan gran activitat ministerial, tan gran interès per tot lo vivent contemporani, tan admirable equilibri de càlit afecte i zelosa dignitat, curiositat tan universal, profunda i sensible, i conjugaba tot aixó en un alt, exemplar, obstinat, rigurosíssim sentiment de Responsabilitat?

Sigui aquesta simple declaració meva un testimoni de filial gratitut; en commemorança d'aquests moments de trasbals i de conhort que Deu ha permés que passéssim, tan greus que'ns han fet percebre la eternitat per tots els cinc sentits.

Per a meditar i estudiar i treure conseqüències de la vida i mort del doctor Torras i Bages, Bisbe de Vich, tota la vida és poc temps. Tots els esforços són petits, per a organitzar la nostra vida en consonancia amb lo après.

Lloem a Deu Nostre Senyor que, fent naixer, viurer i morir entre nosaltres aquest Varó, ens ha fet tan insigne misericordia. L'haver existit a Catalunya un home com ell, és penyora de la grandesa que la Providencia deu tenir destinada a la nostra patria.

R. RUCABADO

De «La Veu de Catalunya».

LA CRISIS DE TREBALL I LES SUBSISTENCIES

D'ensà de la manifestació organitzada per les societats obreres de resistència, son moltes les reunions tingudes per distints elements de nostre Ciutat, a fi de cercar mitjans d'alivi a l'encariment de les subsistencies, tota vegada que nostra població està passant una crisi manifesta de treball.

Nosaltres que estem convenuts de que la majoria d'olotins sofreix d'aquest estat anormal, degut a les conseqüències del conflicte Europeo, i que, son molt pocs als que'ls puga haver favoregut, voldriem dir alguna cosa trencant el convencionalisme entre els periòdics locals, perque entenem la premsa ha d'orientar l'opinió, encara que sigui mal prés, moltes vegades, el dir les coses pel seu nom.

Se diu qu'entre la Comissió nomenada a l'efecte s'estudia, com a principal mitjà d'abaratir les subsistencies, la supressió dels consums, encara que fos de manera temporal. Nosaltres estem convenuts de que si la supressió es pogués lograr de l'Estat, molt quedaria aliviada nostra Ciutat, pero les subsistencies en general continuarien poc més o menys amb la mateixa alça; ben clar ho diuen les vint i pico de mils pessetes tretes de les farines, al desgravar-les, que de res serviren per abaratir el pa; i si no volem servir-nos d'aquest exemple, podem fixar-nos amb els preus que es ven la sal, per quin article l'Ajuntament fa dos anys deixa de cobrar les tres mil nou centes xeixanta nou pessetes que cobrava cada any, i contra lo que era d'esperar, no sols no ha baixat de preu sino que ha seguit més o menys l'alsa dels demés articles; per lo tant si en tots o la majoria d'articles passaba lo mateix, ens sembla que la rebaixa de les subsistencies per aqueix procediment seria molt poc marcada.

Per aixó avui tots els treballs que's poden fer respecte dels consums son els de dirigir-se a l'Estat perque equipari nostra població a una capital de provincia, per a fer-nos factible la tal supressió, o bé, si la cosa es necessaria i urgent, que'l Govern rellevi del pago de la totalitat o part del impost consignat en presupost, quina total quantitat rellevada podria servir per atendre les necessitats de la present crisis, tot lo que's fassi respecte aquest punt que no siga alcançat de l'Estat,—no perque'ns donga res, sino perque se contenti amb menos pessetes de les que

s'emporta,—per nosaltres es perdre'l temps i viurer de l'engany; perque l'Ajuntament no te grans facilitats per suprimir-los, i d'un calaix o altre ens treurà els quartos que necessita tant per l'Estat com per atendre'ls gastos generals de la població.

Si no estem mal informats, altre mitjà estudiat per la Comissió es el d'una subscripció voluntaria per a recullir fondos i ajudar en lo possible les families faltades de treball; aquesta solució, que en altres temps hauria donat relativament bon resultat, avui, per les circumstancies anormals en que passa la població, fa temer pel seu èxit i s'ha de pensar abans si pot tenir conseqüencies contraproduents el fer-la d'una manera general; en canvi, si aquesta subscripció se limités molt, com per exemple entre l'Ajuntament, societats obreres de resisiencia—si es que tinguin fondos—i algunes contades persones de cabals, aixís podria recollir-se una quantitat que podria repartir-se entre'ls necessitats; i en canvi, si la subscripció s'extent en general per la població estarà faltada d'estabilitat, i, no sostenint-se, vindrà infaliblement el desengany; abans que aixó seria preferible crear accidentalment un arbitri per mitjà d'un presupost extraordinari, i tindriem la subscripció general, legalitzada i, per lo mateix, més justa i segura per el temps necessari, perque no sabem lo que pot durar l'anormalitat que atavessem.

Com potser tampoc seria desacertat que les autoritats fessin gestions prop dels establiments fabrils per a que es procurès que la falta de feina fòs menor, encara que per aixó calguès armonitzar, amb esperit social, els interessos particulars amb els generals a costa d'algun sacrifici.

Nic.

NOTES D'ART

EL DIBUIX I EL COLOR.—Per a millor dirigir la ensenyança del dibuix i del color, venen donant-se, en l'Escola dels Bells Oficis, unes converses dirigides per en Francesc Galí, membre del Consell d'Investigació Pedagògica i professor de dita Escola, en les quals pot pendre la paraula tothom qui ho cregui convenient. Amb aquest procediment cada hu pot dir-hi la seva i, discutint lo proposat per uns i altres, se orientarà dita ensenyança, segurament, cap a mètodes concrets i sòlits.

Fins avui, i s'està tot just en un període preliminar de la qüestió, ja tenen

demanada la paraula algunes persones de distints rams de l'ensenyança artística, prometent resultar dites converses plenes d'interés. Una vegada terminades penso dir-ne aquí el meu modo de pensar.

LOLA ANGLADA.—Aquesta senyoreta es la que de major educació i delicadesa artístiques ens ha donat mostra, amb ses produccions marcadament influïdes dels dibuixants anglesos, i mes que influïdes podríem dir, seguidores fidels: no deix perxó, la Lola Anglada, de tenir una valor per la sincera comprensió de les seves obres, cosa que no's veu gaire, i aixó pot ésser una base sòlida per a la seva personalitat.

SOCIETAT ARTÍSTICA LITERARIA.—Tretes la tela d'en Galwey i unes de l'Oliver, simpàtiques de qualitat, tot lo demés no te cap valor de pintura.

UN LLIBRE D'ART.—No fa molt ha sortit un llibre titolat *Goya pintor de retratos*, comentat per en Beruete, amb fragments de cartes del pintor. Es interessantíssim, car s'hi veu en ell tota la evolució de Goya, en sos diversos sentits: com a tècnic, com a esperit i com a home. Com a tècnic el sentit de bellesa, millora amb la perfecció del ofici. Com a esperit, en sos principis els retratos de les marqueses no son pas mes esperituals que les seves serventes; les distingiren be a mida que adelanteu en el llibre. En quan al home, veureu que, sense desapareixer mai el temperament joíós, en sos fragments de cartes es transparenten sos petits amoïnos domèstics i ses alegríes per els triomfs obtinguts.

F. VAYREDA

INFORMACIÓ CATALANA

EL PORT FRANC.—Dies enrera el ministre d'Hisenda senyor Urzaiz que dit sigui de pas sembla ser dels pocs polítics espanyols que es prenen en sèrio el governar, va sorprendre agradablement la opinió catalana amb la noticia de que estava pròxim a publicar-se un Decret concedint el port franc a Barcelona. Confirmada solemniament i concreta la noticia per el governador civil de aquella capital, semblava que la cosa anava ara de debó i que era cosa dessidida, per part del Govern, accedir a la concessió de aquesta petició que, entre moltes altres havien proposat la representació parlamentaria catalana, com a una de les solucions econòmiques necessaries per a posar a nostra país en condicions de lluitar en el camp de la producció comercial.

N'obstant els dies transcorreguts des de la divulgació de la notícia i amb tot i que no en passa un solt en que el port franc no figuri entre els assumptes de que parla el Govern com a cosa quasi resolta, es el cas que el Decret no surt. Verdaderament es necessaria una gran dosis de paciència per a viurer els temps actuals amb uns governants com els espanyols.

LES VINENTES ELECCIONS.—Contrastant amb les corrents, per ara en estat de anunci, favorables als interessos econòmics que, essent generals, afecten de un modo directe a Catalunya, sembla haver-se tramat en les esferes governamentals una conspiració contra nostra terra, o contra ses mes preuades organitzacions. Ara, respecte a les properes eleccions llegendatives, sembla que es va a donar una nova batalla contra el Regionalisme, al que no hi ha dubte que es considera com a la encarnació política de l'ànima nacional catalana.

Pero en els centres de la política madrilenya tenen un coneixement tant imperfecte de lo que son les coses catalanes, que no saben apreciar la valor de una organització com es la del Regionalisme, acapdillat per la Lliga Regionalista de Barcelona, i no comprenen que es lo mateix fer eleccions en les estepes aont viuen precariament els homes en miserables cabanyes, com fer-les a Catalunya aont, qui mes qui menos, te mitjans de vida dignes i propis que li permeten somriure tranquilament davant de certes pressions i amenaces.

EL DOCTOR MIQUEL A. FARGAS.—En la matinada d'air morí sobtadament aquest il·lustre català, home de ciencia i home de una fermesa de ideals a tota prova. Fou un dels fundadors de la Lliga Regionalista de Barcelona en qual institució desempenyà en varies ocasions càrrecs de gran responsabilitat. Actualment era Senador per Barcelona i un dels membres mes preeminents del gloriós Institut d'Estudis Catalans ¡Que Deu Nostre senyor l'hagi acullit en sa Santa Gloria!

LA EFICACIA DE LA ORGANITZACIÓ.—De unes rescents declaracions de D. Alfons Sala, actual Director general de Comerç, en transcrivim les següents paraules: «A Terrasa, ciutat que represento en Corts, es al nostre esperit d'associació a lo que devem la relativa prosperitat actual. Per a servir les demandes de les nacions bel·ligerants hem constituït un Sindicat de fabricants, sota la presidència del director de l'Institut industrial de Terrasa, i aquest Sindicat es el que firma les contractes de les demandes, cobra l'import de les vendes i respón de la qualitat de les mercaderies. Per la seva acció totes les fàbriques de la ciutat treballen. Doncs, semblant cosa s'havia d'haver fet en tota Espanya per a impulsar la producció, millorar la qualitat dels productes i obtenir el crèdit ampli que es indispensable per a el desenrotllo mercantil».

Hem cregut útil divulgar, aquí, aquesta declaració, que convindria medites-sin seriosament nostres industrials.

PERE AUBERT
Impressor—Olot

GLOSARI DE XENIVS

(1916 a 1914)

Se publica en fascicles setmanals,
contenint aproximadament un mes
de Glosari

Preus de subscripció:

El fascicle setmanal, 25 cèntims
Suscripció trimestral, 3 pessetes

S'admeten suscripcions a Barcelona
a casa J. Bartra Laborde
«Tallers Gràfics Montserrat»
Bilbao, 207

QVADERNS D'ESTVDI

Aquesta Revista formarà anual-
ment dos volums d'unes 400 pàgines
cada un. La publicació es farà cada
mes, llevat els de Juliol, Agost i
Setembre, en fascicles d'un míni-
mum de 80 pàgines,

Preu de subscripció anual 4 ptes.

Número solt, 50 cèntims

Venda i subscripció a Olot:

LLIBRERIA BONET
Carrer Major, n.º 3

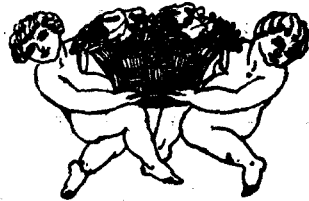
PIU ORRI

S. Esteve, 12

Camisería, Corbatería,
Genres de Punt

Grands assortits
a preus econòmics de
Llanes, Sedes i Cotons

Celler Olotí

Casa recomanada per a
vins de tota confiança

Olis, sabons i comestibles
de primera qualitat

Passeig de Blay (Firal), 52
(Davant del Teatre)

TONI-DIGESTOL BURGNET

RESTAURACIÓ DEL PAHIDOR

A base de ferments gàstrics al estat natural, gonolobus, condurango, cuassia simaruba menyanthus trifoliata i chelidonium majus. Remei excelent i comprovat per a curar les dispepsies, siguin o no d'origen nerviós, càtarros gàstrics, pesadesa, botiment, vèrtics del estómac, neurastenía gástrica, flatulències, mal gust i mal olor de la boca. Amb el seu ús s'obtenen incomparables resultats en tota classe de gastralgies (mal de pahidor), calma ràpidament el dolor perquè ataca les causes del mal. No conté opi, morfina ni cocafina ni medicaments que puguin produir trastorns en l'organisme.

DIPÓSIT:

Laboratori i Oficina
de Farmàcia de

Antón Bolós i Vayreda

Sant Rafel, 28
OLOT

FARMACIA I DROGUERIA

JOAN CARDELÚS I FILLS

Agents exclusius per a Olot dels tant recomanats

PRODUCTES DE LA PERFUMERIA GADALÚS

i de la **CREMA BELLA AURORA**

i per a la província del insuperable

CHAMPAGNE GEORGE MONTAGNE